1925. a. lõpuks oli meeste koguarv 605.

Iga osakond on omaette ühik, meeskond allub eeskätt oma pealikule, jaguneb rühmadesse, kellel igal oma rühmajuht, arendab oma võimeid harjutustel oma erialal, peab sellekohaseid meeskonna-nimestikke ja inventariraamatuid ja ka eriosakonna kassat. Tulekahju kordadel töötab iga osakond ainult omal alal, olles täielikus kontaktis teiste osakondadega, kes toimivad niisama. Kuid tulekahju juures juhib üldist tegevust juba peamees ülemjuhatajana või tema äraolekul üks abipeameestest. — Peale nimetatud osakondade on Tartu tuletõrjes olemas veel kaks erirühma. Esiteks teotseb ronijate osakonna juures valgustusrühm, mis koosneb kümmekonnast mehest. Neil on ülesandeks tulekahju ümbrusele ja seal töötavaile tuletõrje-rühmadele valgust muretseda. Selleks tarvitatakse elektrilampe. Valgustus-rühma mehed on kõik õppinud elektrimontöörid, rühmal on omad tarbeasjad, nagu lambid, juhtmed, redelid jm. Vool saadakse linna võrgust ja tuuakse omade juhtmete kaudu tulekahju-kohale. Mõte ellu kutsuda säärast valgustus-rühma tekkis korrapidajate osakonnas ja viidi ka tema poolt täide 1923. a. Teisena tuleb mainida korrapidajate osakonna poolt 1924. a. asutatud siderühma, mis koosneb ka umbes kümmekonnast mehest, kes kõik linna elektrivõrgu ametnikud. Rühmal on omad tarbeabinõud ja tema ülesandeks on tulekahju koha, seal viibivate peameeste ning teiste juhatajate ja eemal töötavate aurupritside vahel pidada telefonilist ühendust väljatelefoni abil. Telefonijuhet on rühmal, linna suurust ja veevõtmis-kohtade kaugust silmas pidades, tarvilisel määral. — Siis oleks veel nimetada: 1) üliõpilaspritsi-meeskond (39 meest), mille liikmed on üliõpilased ja millel tarvitada üks käsiprits; palju üliõpilasi teenib peale selle Tartu tuletõrjes veel teistes osakondades; 2) 24-meheline skoutide tuletõrje-salk; see ei kuulu tuletõrje-organisatsiooni, vaid töötab asjaarmastajana ja allub tulekahju puhul kõigile peamehe korraldustele; 3) 25-meheline muusikakoor.

Tartu Vabatahtl. Tuletõrje osakondade ülesanded ja sisemine korraldus. Osakondade tegevuse põhijooned on järgmised:

I. Ronijate ülesanne on oma juhatajate eestvõttel tulele otsekohe peale tungida, tarvilisel korral ehitiste osade mahalõhkumise teel takistada tule levimist ja tulekahju lõpul teostada ärakoristamistööd. Ronijate hulgast on ka tähtsamad tule vastu võitlejad, nimelt joajuhid, kes enne alamas rühmas tehnilist asjatundmist ning tööd peavad õppima ja keda peale sellekohast eksamit võidakse nimetada joajuhiks.

II. Korrapidajad jagunevad kolme rühma. 1. rühmal on ülesandeks tulekahju ja harjutusplatsi piirata nööride abil ja valvata, et töötavaid tuletõrjujaid ei segataks. 2. rühmal on kohuseks piiratud platsil korda jalal hoida, väljakantud varandust valvata ja tähele panna, et allpool tuult olevad majad sädemeist tuld ei võtaks. 3. rühma kuuluvad n.n. ekspediitorid, kes saadavad pritsimajast kustutusriistu tulekahju-kohale.

III. Veemuretsejad, 3-es rühmas, on kohustatud vett muretsema tulekahju-kohtadele ja harjutuste juurde. Nad kontrollivad linnas olevate veekogude ja veevõtmis-kohtade korrasolekut.

IV. Pritsimeeste ülesanne on lasta vett tulle käsipritside kaudu. Nad peavad töötama kõige lähemas kontaktis ronijatega, kelle hulgast on joajuhid.

V. Aurupritsi-osakond, 2-es rühmas, peab olema tegevuses aurupritside juures ja kustutust juhtiva ülema käsul vett kas otseteed tulle juhtima või

Tartu, lk. 622